

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2003/C 183/01	Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner: 2,06 % pr. 1. august 2003 — Euroens vekselkurs	1
2003/C 183/02	De Europæiske Fællesskabers administrative Kommission for vandrende arbejdstageres sociale sikring — Omregningskurser for valuta i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72	2
2003/C 183/03	Offentliggørelse af den konsoliderede liste over foranstaltninger i henhold til artikel 3a, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF	3
2003/C 183/04	Statsstøtte — Italien — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støtte C 37/03 (ex N 29/03) — Piemonte »udvidelse af servicenet for salg af naturgas brugt som brændstof til køretøjer« ⁽¹⁾	5
2003/C 183/05	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.3210 — EDF/EDFT) ⁽¹⁾	10
2003/C 183/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.3224 — REWE/Bon Appétit) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	11
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
		

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

III Oplysninger

Europa-Parlamentet

2003/C 183/07

Afgørelse 12

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner ⁽¹⁾:**2,06 % pr. 1. august 2003****Euroens vekselkurs ⁽²⁾****1. august 2003**

(2003/C 183/01)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar	1,1169	LVL	lettiske lats	0,6424		
JPY	japanske yen	134,63	MTL	maltesiske lira	0,4263		
DKK	danske kroner	7,4302	PLN	polske zloty	4,4		
GBP	pund sterling	0,6962	ROL	rumænske leu	37 203		
SEK	svenske kroner	9,2302	SIT	slovenske tolar	234,76		
CHF	schweiziske franc	1,5303	SKK	slovakiske koruna	41,989		
ISK	islandske kroner	87,4	TRL	tyrkiske lira	1 609 000		
NOK	norske kroner	8,157	AUD	australske dollar	1,7258		
BGN	bulgarske lev	1,9466	CAD	canadiske dollar	1,5709		
CYP	cypriotiske pund	0,58741	HKD	hongkongske dollar	8,7109		
CZK	tjekkiske koruna	32,31	NZD	newzealandske dollar	1,9298		
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	1,9682		
HUF	ungarske forint	264,25	KRW	sydkoreanske won	1 322,63		
LTL	litauiske litas	3,4527	ZAR	sydafrikanske rand	8,373		

⁽¹⁾ Rentesats for den seneste transaktion inden den angivne dato. Ved refinansieringstransaktioner til en variabel rente er rentesatsen den marginale rentesats.

⁽²⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

**DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDS-
TAGERES SOCIALE SIKRING**

Omregningskurser for valuta i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72

(2003/C 183/02)

Artikel 107, stk. 1, 2, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 574/72

Referenceperiode: juli 2003

Anvendelsesperiode: oktober, november og december 2003

	EUR	DKK	GBP	NOK	SEK	ISK	CHF
EUR	—	7,43318	0,700448	8,28928	9,18560	87,6596	1,54763
DKK	0,134532	—	0,0942326	1,11517	1,23576	11,7930	0,208205
GBP	1,42766	10,6120	—	11,8343	13,1139	125,148	2,20948
NOK	0,120638	0,896722	0,0845004	—	1,10813	10,5750	0,186702
SEK	0,108866	0,809220	0,0762550	0,902421	—	9,54315	0,168484
ISK	0,0114078	0,0847960	0,00799055	0,0945622	0,104787	—	0,0176550
CHF	0,646151	4,80295	0,452595	5,35613	5,93529	56,6413	—

1. I henhold til forordning (EØF) nr. 574/72 sker omregningen til en given valuta af beløb udtrykt i en anden valuta til den kurs, der i løbet af den i stk. 2 fastsatte referenceperiode beregnes af Kommissionen på grundlag af det månedlige gennemsnit af de referencekurser for omregning af valutaer, der offentliggøres af Den Europæiske Centralbank.

2. Referenceperioden er:

- januar måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. april
- april måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. juli
- juli måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. oktober
- oktober måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. januar.

Omregningskurserne for valuta vil blive offentliggjort i andet nummer af *Den Europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) i februar, maj, august og november.

Offentliggørelse af den konsoliderede liste over foranstaltninger i henhold til artikel 3a, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF ⁽²⁾

(2003/C 183/03)

I henhold til artikel 3a, stk. 2, i direktivet offentliggør Kommissionen mindst en gang om året en konsolideret liste over de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet. Til dato er foranstaltninger truffet i følgende medlemsstater, og de er offentliggjort sammen med de retsakter, der danner grundlag for foranstaltningerne:

1. Italien (EFT C 277 af 30.9.1999, s. 3, senere berigtigelse offentliggjort i EFT C 208 af 20.7.2001, s. 27)
2. Tyskland (EFT C 277 af 29.9.2000, s. 4)
3. Det Forenede Kongerige (EFT C 328 af 18.11.2000, s. 2)
4. Østrig (EFT C 16 af 19.01.2002, s. 8)
5. Irland (EUT C 100 af 26.4.2003, s. 12)

De foranstaltninger, Danmark havde truffet (offentliggjort i EFT C 14 af 19.1.1999, s. 6), blev tilbagekaldt med virkning fra den 1. januar 2002 (offentliggjort i EFT C 45 af 19.2.2002, s. 7).

En samling af links til den fulde ordlyd i offentliggørelsen af medlemsstaternes foranstaltninger findes på følgende internetadresse under Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/3bis/implement_en.htm

⁽¹⁾ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

Konsolideret liste over de trufne foranstaltninger

OVERSIGT OVER DE BEGIVENHEDER, MEDLEMSSTATERNE HAR OPFØRT PÅ LISTEN IHT. ARTIKEL 3a I DIREKTIVET

ITALIEN	TYSKLAND	DET FORENEDE KONGERIGE	ØSTRIG	IRLAND
De olympiske sommer- og vinterlege VM-finalen i fodbold og alle det italienske landsholds VM-kampe EM-finalen i fodbold og alle det italienske landsholds EM-kampe Alle det italienske fodboldlandsholds kampe på hjemme- og udebane i officielle turneringer Finalen og semifinalerne i Champions' League og UEFA-Cup, når der deltager italienske hold Cykelløbet Giro d'Italia Det italienske formel 1-grand prix Den italienske musikfestival i San Remo	De olympiske sommer- og vinterlege Alle det tyske fodboldlandsholds EM- og VM-kampe samt åbningskampen, semifinalerne og finalen, uanset om Tyskland deltager Semifinalerne og finalen i den tyske pokalturnering i fodbold Det tyske fodboldlandsholds kampe på hjemme- og udebane Finalerne i alle europæiske klubturneringer (Champions' League, UEFA-Cup), når der deltager tyske hold	Gruppe A (omfattende direkte transmission) De olympiske sommer- og vinterlege Fodbold-VM (FIFA World Cup Finals Tournament) Fodbold-EM (European Football Championship Finals Tournament) FA-pokalfinalen (FA Cup Final) Den skotske FA-pokalfinale (Scottish FA Cup Final) (i Skotland) Grand National Steeplechase Derby Wimbledon-tennisfinalerne Finalen i Rugby League Challenge Cup Rugby-VM-finale (Rugby World Cup Final) Gruppe B (passende sekundær transmission) Kricket-testkampe med England som deltager Kampe i Wimbledon-turneringen, som ikke er finalekampe Alle øvrige kampe ved rugby-VM Kampe under seksnationersrugbyturneringen med deltagelse af landshold fra Det Forenede Kongerige (England, Skotland, Wales, Nordirland) Commonwealth-legene Verdensmesterskabet i atletik Cricket World Cup — finalen, semifinalerne og kampe med deltagelse fra et land i Det Forenede Kongerige (England, Skotland, Wales, Nordirland) Ryder Cup De åbne golfmesterskaber (British Open)	De olympiske sommer- og vinterlege Kampe i forbindelse med FIFA's verdensmesterskaber i fodbold (for herrer), såfremt det østrigske landshold deltager i disse kampe, samt åbningskampen, semifinalen og finalen Kampe i forbindelse med Europamesterskabet i fodbold (for herrer), såfremt det østrigske landshold deltager i disse kampe, samt åbningskampen, semifinalen og finalen Finalen i den østrigske pokalturnering i fodbold Verdensmesterskaberne i alpint skiløb under FIS Verdensmesterskaberne i de nordiske skidiscipliner under FIS Wiener Philharmonikernes nytårskoncert Wiener Opernball (operaballet i Wien)	Direkte transmission De olympiske sommerlege Finalerne i All-Ireland Senior Inter-County Football and Hurling Irlands hjemme- og udekvalifikationskampe i forbindelse med fodbold-EM (European Football Championship Finals Tournament) og fodbold-VM (FIFA World Cup Tournaments) Irlands kampe ved fodbold-EM (European Football Championship Finals Tournament) og fodbold-VM (FIFA World Cup Finals Tournament) Åbningskampene, semifinalerne og finalen ved fodbold-EM (European Football Championship Finals Tournament) og fodbold-VM (FIFA World Cup Finals Tournament) Irlands kampe i rugby-VM (Rugby World Cup Finals Tournament) Det irske Grand National og det irske Derby (hestevæddeløb) Nations Cup ved Dublin Horse Show Tidsforskuet transmission Hver af Irlands kampe under seksnationersrugbyturneringen (Six Nations Rugby Football Championship)

STATSSTØTTE — ITALIEN

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støtte C 37/03 (ex N 29/03) — Piemonte »udvidelse af servicenet for salg af naturgas brugt som brændstof til køretøjer«

(2003/C 183/04)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 27. maj 2003, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til den støtteforanstaltning, over for hvilken Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for statsstøtte
J-70
B-1049 Bruxelles
Telefax (32-2) 296 12 42

(Venligst anfør sagsnummer og navn i al korrespondance.)

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

1. Beskrivelse

Ordningen vedrører en udvidelse af servicenettet for distribution af naturgas (methan), der anvendes som brændstof til erhvervskøretøjer. Det nuværende antal tankstationer betragtes som utilstrækkeligt til at opfylde Kyotos mål for nedbringelse af CO₂-emissioner og bekæmpelse af de miljømæssige virkninger af andre farlige luftbårne substanser. Disse forurenende emissioner er en følge af den øgede trafikmængde og en for stor anvendelse af visse blandinger af traditionelle motorbrændstoffer. Regionen Piemonte har derfor rettet sin aktion mod offentlig og privat transport, dvs. bilparkens og brændstofdistributionens struktur/drift.

Der er afsat en budgetbevilling på 5 mio. EUR i tre år (2002-2003-2004).

Der er i alt ca. 2 000 tankstationer i Piemonte. Heraf tilhører 665 SMV. 75 % af distributionsnettet ejes af de største olie-selskaber.

Den foreslåede støtte ydes i form af tilskud. Støtten andrager 150 000 EUR pr. tankstation. Den er ikke relateret til støtteberettigede omkostninger.

2. Vurdering

Indledende vurdering

Ved første øjekast ser det ikke ud til, at ordningen kan godkendes under Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »retningslinjerne«) eller andre retningslinjer.

Retsgrundlag

Det nærmeste fortilfælde for denne sag er Kommissionens beslutning 1999/705/EF af 20. juli 1999 om statsstøtte ⁽²⁾, der blev ydet af Nederlandene til 633 nederlandske tankstationer i nærheden af den tyske grænse ⁽³⁾ (herefter benævnt »Kommissionens beslutning«). Formålet med den nederlandske ordning var at yde kompensation for stigningen i punktafgifter på visse brændstoffer (benzin, diesel, LPG), som ville medføre en alvorlig svækkelse af de nederlandske tankstationers konkurrenceevne (tankstationer 10-20 km fra den nederlandsk-tyske grænse), da det ville være billigere for forbrugerne at krydse grænsen og tanke billigere op på de tyske tankstationer. Den foreslåede støtte, der oprindeligt var fastsat til 100 000 EUR pr. ansøger, blev senere ændret til 100 000 EUR pr. tankstation.

⁽¹⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ Statsstøtte C 43/98 (ex N 558/97) — Nederlandene.

⁽³⁾ EFT L 280 af 30.10.1999, s. 87.

— Kommissionens beslutning 1999/705/EF

Efter at have iværksat proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, konkluderede Kommissionen, at en del af de foreslåede foranstaltninger ikke opfyldte bestemmelserne om kumulering i de minimis-reglen. De udgjorde støtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, anførte betydning. Støtten blev betragtet som uforenelig med fællesmarkedet og Kommissionen krævede tilbagebetaling af støtten.

— Domstolens dom i sag C-382/99

De nederlandske myndigheder anlagde sag mod Kommissionens beslutning.

I sin dom ⁽⁴⁾ bekræftede Domstolen Kommissionens beslutning og afviste de nederlandske myndigheders påstand om, at Kommissionen havde undladt at respektere de minimis-reglens bindende karakter.

Der er to punkter i Kommissionens beslutning og Domstolens senere dom, der er særlig relevante for den foreliggende sag.

Anvendelse af »de minimis«-reglen

Domstolen gav Kommissionen medhold i sin fortolkning af de minimis-reglen. Navnlig med hensyn til kumulering af støtte skal det kontrolleres, at samme modtager ikke får tildelt de minimis-støtte, der overstiger loftet på 100 000 EUR over tre år fra tidspunktet for første tildeling af de minimis-støtte. Det er derfor vigtigt, at støttemodtageren identificeres korrekt.

I artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 69/2001 om de minimis-støtte — som siden er trådt i stedet for de minimis-meddelelsen — hedder det, at »den samlede de minimis-støtte til en enkelt virksomhed ikke må overstige 100 000 EUR i en treårig periode« ⁽⁵⁾.

Gasdistributionsstationernes ejerforhold

For at kontrollere, at der ikke er tale om kumulering af støtte i forbindelse med ukorrekt anvendelse af de minimis-reglen, anførte Kommissionen, at den »reelle« støttemodtager skal identificeres. Den inddelte derfor tankstationerne i seks kategorier, der var baseret på forhandlerens (tankstationens) uafhængighed af leverandørvirksomheden.

På grundlag af den nøjagtige karakter af tankstationernes ejerforhold og forholdet mellem leverandør og forhandler kunne Kommissionen identificere den reelle støttemodtager med så stor sikkerhed, at man undgik kumuleringsproblemet. Det er muligt, a) at én og samme ejer ejer eller driver flere tankstationer, og/eller b) at samme forhandler ansøger om støtte mere end én gang. En anden mulighed for at omgå kumuleringsreglen vil være, at et stort olieselskab de facto kontrollerer

tankstationsoperatørerne ved hjælp af en eksklusiv købsaftale eller en anden aftale. I det nederlandske tilfælde begrænsede Kommissionen sig til at kontrollere, om betingelserne for anvendelse af de minimis-reglen var opfyldt.

3. Konklusion

På dette stadium er foranstaltningen ikke i overensstemmelse med de minimis-reglen. Den er heller ikke i overensstemmelse med andre retningslinjer eller rammebestemmelser.

På baggrund af fortilfældet med de nederlandske tankstationer har Kommissionen derfor besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

BREVETS ORDLYD

»La Commissione si pregia informare l'Italia che dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane sulla misura in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti dell'aiuto proposto.

1. PROCEDIMENTO

La notifica dell'aiuto N 29/03 è stata registrata il 18.12.2002 e il 31.12.2002. La Commissione ha chiesto ulteriori informazioni il 3.2.2003. Tali informazioni sono state fornite dalle autorità italiane il 25.3.2003 e sono state registrate presso il protocollo degli aiuti di Stato il 28.3.2003.

2. DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELLE MISURE

2.1. Base giuridica

L'aiuto sarà concesso sulla base della seguente legislazione:

(A) legislazione principale

— Delibera della Giunta Regionale (DGR) n. 67-7675 dell'11.11.2002 »Progetto per il potenziamento della rete di vendita del metano per autotrazione. Trasferimento ai Comuni di fondi per il finanziamento di imprese che intendano realizzare impianti di distribuzione di metano per autotrazione. Definizione dei tempi per la presentazione dei dossier di candidatura e dei criteri per la loro valutazione»

(B) legislazione secondaria

— Legge 9.12.1998 n. 426 »Nuovi interventi in campo ambientale«

— D.M. 22.12.2000 »Individuazione della Rete nazionale dei gasdotti ai sensi dell'art. 9 del decreto legislativo 23 maggio 2000, n. 164«

⁽⁴⁾ Dom af 13. juni 2002 i sag C-382/99, »Kongeriget Nederlandene mod Europa-Kommissionen«.

⁽⁵⁾ Inden forordning (EF) nr. 69/2001 trådte i kraft kunne samme konklusion om anvendelse af de minimis-reglen uddrages af sidste afsnit i meddelelsen fra 1996.

- D.M. 17.7.1998 n. 256 «Regolamento recante norme sulle agevolazioni per gli autoveicoli alimentati a metano o a gas di petrolio liquefatto (GPL)»
- D.M. 28.5.1999 «Concessione di mutui agli enti locali, da parte della Cassa depositi e prestiti, per il finanziamento degli interventi in campo ambientale, previsti dalla legge 9 dicembre 1998, n. 426»
- D.M. 5.4.2001 «Contributi diretti ai cittadini per l'acquisto di veicoli elettrici, a metano e GPL e per l'installazione di impianti a metano e GPL»
- DGR n. 13-7622 «Diffusione dell'utilizzo di metano e di GPL nonché di altre motorizzazioni innovative a basso impatto ambientale nelle flotte pubbliche di servizio di pubblica utilità. Definizione dei criteri di ripartizione e di trasferimento dei fondi alle Province»
- DGR n. 62-6806 «Criteri generali e modalità di contribuzione del Piano di investimenti nel trasporto pubblico locale in Piemonte ai sensi della L. 194/98. Accantonamento a favore della Direzione regionale Trasporti 9 009 895,07 di EUR sul Cap. 25192/2002»

2.2. Obiettivo

Il regime riguarda l'estensione della rete di stazioni di servizio per la distribuzione del gas naturale (metano) per autotrazione. Attualmente si contano soltanto 12 impianti del genere sul territorio del Piemonte, rispetto agli 80 dell'Emilia Romagna e ai 64 del Veneto. Si ritiene che tale numero sia insufficiente per conseguire l'obiettivo di Kyoto della riduzione di emissioni CO₂ — quale stabilito dalle legislazioni nazionale e regionale — e per ridurre l'impatto ambientale di altre sostanze pericolose presenti nell'atmosfera riducendo il livello regionale dei seguenti inquinanti: a) il biossido di azoto; b) il particolato fine; c) il benzene. Queste emissioni inquinanti sono una conseguenza della congestione del traffico e dell'uso eccessivo di una determinata miscela di combustibili tradizionali. Per tale motivo la Regione Piemonte ha incentrato la sua azione sul trasporto pubblico e privato in termini sia di circolazione/struttura della flotta veicoli che di distribuzione del carburante.

2.3. Bilancio

Il bilancio ammonta a 5 milioni di EUR.

2.4. Durata

La durata del regime dipende dalla dotazione di bilancio che è prevista per gli anni 2002, 2003 e 2004.

2.5. Beneficiari

Complessivamente vi sono circa 2 000 impianti di distribuzione del gas naturale in Piemonte, di cui 665 appartengono a PMI. Il 75 % della rete di distribuzione appartiene alle principali società petrolifere.

2.6. Tipo di aiuto

L'aiuto proposto è concesso sotto forma di sovvenzione.

2.7. Costi ammissibili ed ammontare dell'aiuto

L'aiuto ammonta a 150 000 EUR per impianto di distribuzione. Non è connesso ai costi ammissibili.

3. VALUTAZIONE

3.1. Sussistenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato CE

Le autorità italiane, notificando l'aiuto, hanno soddisfatto l'obbligo ad esse incombente ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE.

Il regime prevede un vantaggio (sovvenzioni), mediante risorse statali (bilancio regionale) a favore di talune imprese (stazioni di servizio). A prima vista il commercio ne risulta condizionato in quanto il gas naturale è oggetto di scambio, gli impianti di distribuzione possono essere vicini al confine e le società petrolifere possono beneficiare dell'aiuto.

Pertanto sono applicabili sia l'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE che l'articolo 61, paragrafo 1, dell'accordo SEE.

3.2. Base giuridica per la valutazione e la compatibilità dell'aiuto alla luce di detta base giuridica

Nella prima fase d'indagine sembra che il regime in questione non possa essere autorizzato in virtù della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente ⁽⁶⁾ (in prosieguo «la disciplina») — nonostante l'esistenza di documenti comunitari che riconoscono i vantaggi ambientali dell'impiego del gas naturale ⁽⁷⁾ — né in base ad altre discipline. Si tratta, in particolare, di un aiuto all'investimento non connesso a costi ammissibili. La Commissione esprime riserve sul fatto che questo tipo di costi capitali possa essere considerato ammissibile.

3.3. Altri elementi rilevanti ai fini della valutazione dell'aiuto

Il precedente più simile al caso attuale è la decisione della Commissione 1999/705/CE del 20 luglio 1999 in merito agli aiuti di Stato concessi dai Paesi Bassi ⁽⁸⁾ a favore di 633 distributori di benzina olandesi situati nelle regioni di confine con la Germania ⁽⁹⁾ (in prosieguo «la decisione della Commissione»). Nel caso olandese, l'obiettivo dell'aiuto proposto non era, a dire il vero, di ordine ambientale, in quanto si trattava di un aiuto volto a com-

⁽⁶⁾ GU C 37 del 3.2.2001, pag. 3.

⁽⁷⁾ Comunicazione sui combustibili alternativi per il trasporto su strada e su un insieme di misure per promuovere l'uso di bio-carburanti, [COM(2001) 547]; Libro verde sulla sicurezza dell'approvvigionamento energetico [COM(2000) 769]; Libro bianco su una politica comune dei trasporti [COM(2001) 370].

⁽⁸⁾ Aiuto di Stato C 43/98 (ex N 558/97) — Paesi Bassi.

⁽⁹⁾ GU L 280 del 30.10.1999, pag. 87.

pensare l'incremento delle accise applicate a taluni carburanti (petrolio, diesel e gas liquefatto) che avrebbe gravemente danneggiato la competitività dei distributori olandesi situati a 10-20 km dal confine tra i Paesi Bassi e la Germania, dato che per il consumatore sarebbe stato più economico attraversare la frontiera e rifornirsi di carburante presso i distributori tedeschi a un costo inferiore. La sovvenzione proposta, inizialmente fissata a 100 000 EUR per richiedente (in base alla «Normativa temporanea») è stata successivamente modificata in 100 000 EUR per distributore (in base al «Progetto di modifica»).

— Decisione della Commissione 1999/705/CE

Dopo aver avviato il procedimento ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, la Commissione ha concluso che una parte delle misure proposte non era conforme con la regola sul cumulo contenuta nella comunicazione relativa al de minimis⁽¹⁰⁾. Pertanto non potevano essere considerate come coperte dalla regola de minimis e quindi costituivano aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE. L'aiuto era stato considerato incompatibile con il mercato comune e la Commissione ne ha ordinato la restituzione.

— Sentenza della Corte nella causa C-382/99

Il 9 ottobre 1999 le autorità olandesi hanno adito la Corte di giustizia per chiedere, a norma dell'articolo 230, l'annullamento parziale della decisione della Commissione.

Nella sentenza pronunciata il 13 giugno 2002 nella causa C-382/99 «Regno dei Paesi Bassi contro Commissione», la Corte ha confermato la decisione della Commissione ed ha respinto la richiesta delle autorità olandesi secondo cui la Commissione non aveva rispettato il carattere vincolante della comunicazione de minimis.

Due punti sollevati nella decisione della Commissione e nella successiva sentenza della Corte sono particolarmente rilevanti ai fini del presente caso.

Per quanto concerne l'applicazione della regola «de minimis»

La Corte ha confermato la decisione della Commissione circa l'interpretazione della regola de minimis. In particolare per quanto riguarda il cumulo degli aiuti occorre verificare che lo stesso beneficiario non fruisca di un aiuto de minimis superiore al massimale di 100 000 EUR nell'arco di tre anni dalla data della prima concessione di aiuti de minimis. È pertanto fondamentale identificare correttamente il «beneficiario». Ai sensi dell'articolo 2, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 69/2001 relativo agli aiuti de minimis — che ha sostituito la comunicazione de minimis — «l'importo complessivo degli aiuti de minimis,

se accordato ad una medesima impresa, non può superare i 100 000 EUR su un periodo di tre anni. Tale massimale si applica indipendentemente dalla forma degli aiuti o dall'obiettivo perseguito»⁽¹¹⁾.

Sulla proprietà degli impianti di distribuzione

Per verificare che non vi sia cumulo di aiuti in base ad un'incorretta applicazione della regola de minimis, la Commissione ha dichiarato che si deve individuare il beneficiario effettivo dell'aiuto. Di conseguenza ha classificato i distributori in sei categorie, di cui le tre più pertinenti sono:

- quella dei rivenditori/proprietari («dealer-owned/dealer-operated», in prosieguo i «Do/Do»), in cui il rivenditore è proprietario del distributore che gestisce a proprio rischio ed è nel contempo vincolato alla compagnia petrolifera (rifornitori) da un accordo di acquisto esclusivo,
- quella dei rivenditori/locatari («company-owned/dealer-operated» in prosieguo i «Co/Do») in cui il rivenditore è locatario del distributore che gestisce a proprio rischio ed è nel contempo vincolato al fornitore da un accordo di acquisto esclusivo,
- quella dei rivenditori dipendenti («company-owned/company-operated»; in prosieguo i «Co/Co»), in cui il distributore è gestito da dipendenti o da controllate della compagnia petrolifera che non sopportano i rischi della gestione e che non sono liberi di scegliere i loro fornitori.

La natura esatta della proprietà del distributore di benzina e del rapporto che lega il fornitore al distributore permetterebbe in tal modo alla Commissione di individuare l'effettivo beneficiario dell'aiuto con un grado di certezza tale da evitare il problema del cumulo. Può darsi che a) lo stesso proprietario possieda oppure gestisca vari distributori e/o b) lo stesso rivenditore presenti più di una domanda di aiuto. Una grande società petrolifera potrebbe anche sottrarsi alla regola sul cumulo⁽¹²⁾ qualora di fatto detenga il controllo sui gestori dell'impianto di distribuzione per effetto di un accordo di acquisto esclusivo o altri accordi. Di fatto, nel caso olandese, la Commissione si è limitata a verificare che fossero state rispettate le condizioni per l'applicabilità della regola de minimis.

I due quesiti posti dalla Commissione

Delle conclusioni testé illustrate occorre tener conto nel caso N 29/03.

Il 3 febbraio 2003 la Commissione ha chiesto alle autorità italiane ulteriori informazioni.

⁽¹⁰⁾ Comunicazione della Commissione sulla regola de minimis per gli aiuti di Stato (GU C 68 del 6.3.1996, pag. 9).

⁽¹¹⁾ Prima dell'entrata in vigore del regolamento (CE) n. 69/2001, si poteva giungere alla stessa conclusione sull'applicazione della regola de minimis in base all'ultimo paragrafo della comunicazione del 1996.

⁽¹²⁾ Attualmente enunciata all'articolo 3, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 69/2001.

In particolare, con il primo quesito la Commissione voleva sapere se le autorità italiane fossero disposte a ridurre l'aiuto proposto — apparentemente concesso per impianto di distribuzione — dal proposto ammontare di 150 000 EUR a 100 000 EUR nell'arco di tre anni in base all'articolo 2.2 della regola de minimis. Qualora tutte le disposizioni della regola de minimis fossero rispettate, la notifica potrebbe essere ritirata.

Con il secondo quesito, la Commissione intendeva scoprire se le stazioni che vendono gas naturale utilizzato come carburante in Piemonte appartengano a imprese piccole, micro o ad imprese individuali oppure se (almeno una parte di esse) appartenga ad una rete di vendita di proprietà di grosse società o di gruppi petroliferi multinazionali.

Risposta inappropriata da parte delle autorità italiane

Quanto al primo quesito, le autorità italiane non hanno accettato di ridurre il contributo da 150 000 EUR a 100 000 EUR proposto per l'arco di tre anni. Esse hanno inoltre confermato che l'aiuto sarebbe stato concesso «per impianto di distribuzione» e non «per impresa richiedente». Esse hanno ammesso che in caso di molteplici domande di aiuto, è possibile che siano presentate da soggetti (distributori) appartenenti alla stessa impresa(e).

Quanto al secondo quesito, le autorità italiane hanno fornito un elenco dal quale risulta che dei 12 attuali impianti di distribuzione che vendono gas naturale — ripartiti tra le province di Torino (TO), Alessandria (AL), Cuneo (CN) e Novara (NO) — sei appartengono a microimprese, tre a piccole imprese, uno a una «PMI» (senza ulteriore specificazione) e due — ad Alba (TO) e nella stessa città di

Torino a grandi imprese: «ERG Petroli» e, rispettivamente, «TAMOIL Petroli»:

Occorrerebbero ulteriori informazioni per stabilire il tipo di rapporto contrattuale (accordo di acquisto esclusivo o altro accordo) ed eventualmente il tipo di clausole esclusive speciali che legano il fornitore(i) alla clausola relativa ai distributori citata nel caso olandese.

4. CONCLUSIONE

Nonostante l'ammontare ridotto e la distorsione — a priori limitata — della concorrenza, nella fase attuale la misura non è conforme con la regola de minimis. Non è neppure conforme con altre discipline o orientamenti.

La Commissione ha pertanto deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

In base alle suddette considerazioni la Commissione, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia ad inviare osservazioni e a fornire qualsiasi informazione utile ai fini della valutazione della misura entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto.

La Commissione richiama l'attenzione delle autorità italiane che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che l'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio stabilisce che ogni aiuto illegale può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.»

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.3210 — EDF/EDFT)**

(2003/C 183/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 23. juli 2003 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Electricité de France (EDF — Frankrig) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, litra b), over hele virksomheden EDF Trading Limited (EDFT — Det Forenede Kongerige).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— EDF: produktion, transmission, distribution og levering af elektricitet

— EDFT: handel med og markedsføring af energiprodukter, navnlig på energibørser og spot- og terminsmarkeder for energiprodukter.

3. Efter en foreløbig gennemgang af den anmeldte fusion finder Kommissionen, at den muligvis falder ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede parter til at fremsætte de bemærkninger, der måtte have til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. De kan med angivelse af sag COMP/M.3210 — EDF/EDFT sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.3224 — REWE/Bon Appétit)****Behandles eventuelt efter den forenklede procedure**

(2003/C 183/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 24. juli 2003 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved REWE-Beteiligungs-Holding International GmbH (REWE) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, litra b), over hele virksomheden Bon Appétit Group AG (BAG).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder

— REWE: detail- og engrossalg af fødevarer og dagligvarer samt turisme

— BAG: detailsalg af fødevarer og dagligvarer, engrossalg af fødevarer og hygiejneprodukter.

3. Efter en foreløbig gennemgang finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag muligvis vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽³⁾.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. De kan, med angivelse af sag COMP/M.3224 — REWE/Bon Appétit sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 32.

III

(Oplysninger)

EUROPA-PARLAMENTET

AFGØRELSE

(2003/C 183/07)

EUROPA-PARLAMENTETS GENERALSEKRETÆR HAR —

UNDER HENVISNING til Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, særlig artikel 30 i denne vedtægt,

UNDER HENVISNING til Præsidiets afgørelse af 12. december 1962 om udpegelse af ansættelsesmyndigheden, senest ændret den 25. juni 1997,

UNDER HENVISNING til bekendtgørelserne om følgende udvælgelsesprøver: PE/58/A, PE/59/A, PE/64/A, PE/65/A, PE/66/A, PE/67/A, PE/70/A og PE/71/A,

UNDER HENVISNING til Det Paritetiske Samarbejdsudvalgs udtalelse fra mødet den 11. juni 2003,

PÅ FORSLAG AF generaldirektøren for personale —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE

Artikel 1

Gyldigheden af listerne over egnede ansøgere fra de almindelige udvælgelsesprøver PE/65/A og PE/67/A forlænges til den 30. juni 2004.

Artikel 2

Gyldigheden af listerne over egnede ansøgere fra de almindelige udvælgelsesprøver PE/58/A, PE/59/A, PE/64/A, PE/66/A, PE/70/A, PE/71/A forlænges ikke.

Julian PRIESTLEY

Generalsekretær